

102024

SAMENVATTING

Beroep tegen berisping.

Berisping is opgelegd omdat de docent opmerkingen zou hebben gemaakt jegens een leerlinge die ondoordacht zijn, de grenzen van het betamelijke overschrijden en daardoor onacceptabel zijn voor een docent. De werknemer erkent de gewraakte opmerkingen te hebben geuit doch wijst op de context waarin hij deze heeft gemaakt.

De Commissie overweegt dat er sprake is van plichtsverzuim doch acht de opgelegde maatregel niet proportioneel nu het een drietal opmerkingen betreft die zich in een lange tijdspanne hebben voorgedaan en er geen sprake lijkt te zijn van een structurele handelwijze van de werknemer. Beroep gegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: X

en

het College van bestuur van het C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: Y

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 24-05-2002, ingekomen op 28-05-2002 en aangevuld bij brief met bijlagen d.d. 09-06-2002, heeft A beroep ingesteld tegen het besluit van de werkgever d.d. 15-04-2002 om hem een schriftelijke berisping op te leggen wegens plichtsverzuim.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, gedateerd 28-06-2002 en ingekomen op 02-07-2002.

De mondelinge behandeling vond plaats te Woerden op 11-11-2002.

A verscheen in persoon, vergezeld van zijn gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, vergezeld van de heer E, directeur van de F School te G.

A heeft een pleitnotitie met bijlage overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 01-08-1999 werkzaam bij het C in een vast dienstverband met een betrekkingssomvang van 1 FTE. A werkt als docent Economie op de F School te G. Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE 2001-2002.

Op 09-01-2002 is de werkgever door de extern vertrouwenspersoon van de school bericht dat een leerlinge van de F School te G, H, een klacht tegen A bij hem had ingediend. De klacht behelsde een drietal aspecten, te weten het doen van seksueel getinte uitlatingen (A zou volgens H hebben gezegd: "wat heb jij een lekker kontje, Wat ben jij een mooi meisje" en "Ik wou dat je ouder was"), het aanraken van de leerlinge en het zwaaien met geld. Naar aanleiding van deze klacht en het daarop volgende gesprek van de externe vertrouwenspersoon met H en haar ouders, heeft de extern vertrouwenspersoon op 18-01-2002 een gesprek gevoerd met A, bij welk gesprek mevrouw I, docente aan de F School te G, aanwezig was. In voormeld gesprek is tussen partijen afgesproken dat er een gesprek zou worden gearrangeerd met de ouders van H, A en genoemde heer E, directeur van de school. Op 28-01-2002 heeft eerst een gesprek plaatsgevonden tussen de externe vertrouwenspersoon, A en de heer E. De heer E kondigde in het gesprek aan dat hij de kwestie aan het College van Bestuur zou melden en daarbij zou voorstellen om A een schriftelijke berisping op te leggen. Aansluitend op dit gesprek vond het gesprek met de ouders van H plaats. Naar aanleiding van de door A tijdens voormeld gesprek gemaakte excuses hebben de ouders van H kenbaar gemaakt geen formele klacht tegen A te zullen indienen. Op 11-03-2002 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen A en de heren K en L, respectievelijk voorzitter en lid van het College van Bestuur van C. Bij dit gesprek was mevrouw I eveneens aanwezig. Bij brief d.d. 13-03-2002 heeft de werkgever A het voornemen kenbaar gemaakt om hem de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping op te leggen, zulks omdat de werkgever van mening is dat A grensoverschrijdende opmerkingen zou hebben gemaakt naar een leerlinge toe, die niet thuis horen in een normaal contact tussen docent en leerling(e), hetgeen volgens de werkgever plichtsverzuim oplevert. Nadat A bij schrijven van 23-03-2002 verweer heeft gevoerd tegen dit voornemen, heeft de werkgever op 15-04-2002 een definitief besluit genomen tot het opleggen van een schriftelijke berisping wegens plichtsverzuim. De berisping is door de werkgever opgelegd omdat A uitspraken jegens leerlinge H zou hebben gedaan die naar zeggen van de werkgever ondoordacht zijn en de grenzen van het betamelijke overschrijden en daardoor onacceptabel zijn voor een docent die geacht wordt zich jegens leerlingen in woord en gebaar correct te gedragen. De werkgever merkt dit aan als plichtsverzuim. Bij brief d.d. 22-05-2002 heeft de werkgever desgevraagd de beroepsmogelijkheid aan A medegedeeld. Vervolgens heeft A op 24-05-2002 beroep ingesteld tegen voormeld besluit d.d. 15-04-2002.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de besluiten, genoemd in artikel 4.1.5 WEB, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schriftelijke berisping

De Commissie stelt vast dat er met betrekking tot de totstandkoming van de berisping is gehandeld in overeenstemming met de in de CAO-BVE 2001-2002 gestelde vormvereisten.

De Commissie overweegt dat bij de beoordeling van de vraag of er voor de werkgever voldoende reden was om onderhavige berisping op te leggen, alleen de in het berispingsbesluit d.d. 15-04-2002 vermelde gronden als reden voor de berisping in aanmerking worden genomen. De Commissie zal derhalve beoordelen of voldoende aannemelijk is dat A tegenover een leerlinge grensoverschrijdende opmerkingen heeft gemaakt die neerkomen op plichtsverzuim en, in het bevestigende geval, of het opleggen van de disciplinaire maatregel van een berisping in verband daarmee proportioneel is.

A betwist uitdrukkelijk niet professioneel te hebben gehandeld. Hij erkent de gewraakte opmerkingen te hebben gemaakt doch wijst naar de context waarin hij deze heeft gemaakt, zijnde samengestelde zinnen ("Je hebt een mooi kontje, maar nu moet je er op gaan zitten"), de "machocultuur" die binnen de school heerst en een moeilijk te corrigeren leerlinge. Tevens stelt A dat het een drietal

opmerkingen betreft gemaakt in een periode van één schooljaar. Ten aanzien van het zwaaien met een briefje van f10,00 geeft A aan dat een collega H uit de klas had gestuurd maar dat zij zich nog hinderlijk voor het raam van zijn klas bleef ophouden, zoals zij wel vaker deed. Hij heeft toen met geld gezwaaid, zo van "Ga maar iets anders doen, bijvoorbeeld een patatje kopen". Daarbij heeft hij niets tegen H gezegd.

Gelet op de inhoud van de door A erkende opmerkingen en op de handeling met het geldbiljet is de Commissie van oordeel dat er sprake is van plichtsverzuim als bedoeld in artikel H-42 CAO-BVE. Een docent behoort niet op een dergelijke wijze met zijn leerlingen te communiceren. Dat de opmerkingen en de handeling zijn verricht in een bepaalde context doet hieraan niet af. Bovendien is de Commissie gebleken dat A in oktober 2001 nog aanwezig was bij een scholingsdag waarbij gesproken is over de klachtenregeling, de houding van een docent in de klas en de daarbij te hanteren normen en waarden zodat hij doordrongen had moeten zijn van een correcte communicatie met zijn leerlingen.

Ten aanzien van de proportionaliteit van de opgelegde maatregel overweegt de Commissie dat de gewraakte opmerkingen en de handeling zich in een lange tijdspanne hebben voorgedaan, dat het een drietal opmerkingen betreft en er geen sprake lijkt te zijn van een structurele handelwijze van A en dat A voorheen nimmer op zijn wijze van lesgeven en/of zijn taalgebruik is aangesproken. Gesteld noch gebleken is dat A meerdere leerlingen op een vergelijkbare wijze zou hebben bejegend. Gelet op deze omstandigheden, is de Commissie van oordeel dat volstaan had kunnen worden met een waarschuwing. De Commissie acht de berisping derhalve disproportioneel en zal het beroep dan ook gegrond verklaren.

Ten slotte wenst de Commissie niet ongezegd te laten dat een College van Bestuur een eigen bevoegdheid heeft om een disciplinaire maatregel op te leggen en dat zulks los staat van een mogelijke procedure in het kader van de klachtenregeling van de school. A heeft in zijn beroepschrift een aantal formele gronden opgeworpen die naar het oordeel van de Commissie zien op de gevolgde procedure na het indienen c.q. melden van de klacht. Omdat deze gronden geen betrekking hebben op de opgelegde berisping dan wel op de totstandkoming daarvan als bedoeld in de CAO-BVE laat de Commissie deze gronden buiten beschouwing.

4. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Woerden op 13 januari 2003 door mr T.J.M. Kolfshoten, voorzitter, drs J.A.M. van Agt, mr C.H. Kemp-Randewijk, J. Prins en mr drs W.G.A.M. Veugelers leden, in aanwezigheid van mr R.M. de Bekker, secretaris.

mr T.J.M. Kolfshoten
voorzitter

mr R.M. de Bekker
secretaris